

Interviews

KIM HOPMANS

Fotografie

BRENDA VAN LEEUWEN

Mood BOOSTERS

Bente, Tjakina en Barbara hebben er hun werk van gemaakt om anderen een zonnig humeur te bezorgen. Alle drie op hun eigen, unieke manier.

“Door onze muziek werd hij weer de ondeugende jongen die hij ooit was”

Tjakina Oosting (51) is celliste en, met Marieke van der Heyden, bedenker van de Stichting Muziek aan bed. Samen brengen zij muziek aan bed van zieke kinderen en volwassenen.

“Als Marieke en ik een ziekenhuiskamer binnenkomen, voelen we meteen dat er iets gebeurt. Onze opvallende rode outfits, het feit dat we met z'n tweeën op één cello spelen, het maakt wat los bij de mensen. We zien hoe zieke kinderen en volwassenen worden meegetrokken door onze muziek. Hun aandacht is bij ons, alles eromheen ebt even weg. Het is magisch om te zien. Kinderen worden meestal vrolijk, ze herkennen de liedjes of zijn juist gebiologeerd door de klassieke muziek en de vier krioelende handen op die ene cello. Sommigen zingen mee, anderen staren naar het plafond, ook goed. Muziek is een krachtige tool, maar livemuziek maakt het verschil: de trillingen voelen, het instrument kunnen aanraken. Ouders en dierbaren aan de rand van het bed krijgen het soms te kwaad. In het begin schrok ik daarvan: het was niet de bedoeling om verdriet te brengen. Maar we horen altijd dat het goed was: ouders raken geëmotioneerd omdat hun kind lacht en even niet ziek is, maar gewoon weer kind.”

ZIEL EN ZALIGHEID

“Tijdens mijn laatste jaar aan het Conservatorium dacht ik ineens: voor wie doe ik dit? Muziek was mijn leven, maar het gebaande pad van het Conservatorium níet. Ik belandde in een dip, liet alles los, vertrok naar Amerika en deed daar een kamermuziek cursus. Te-

rug in Nederland organiseerde ik zelf concerten en initieerde projecten. Niet voor het geld, maar vanuit een soort diep vertrouwen, een oerdrift. Acht jaar geleden werkten Marieke en ik aan een muzikale kindervoorstelling, onze regisseur – en ex-CliniClown – introduceerde ons bij het WKZ in Utrecht en zo kwamen we ‘aan bed’ terecht.”

DE KRACHT VAN MUZIEK

“Muziek is een medicijn. Met eigen ogen zien we dat onze muziek helpt bij het helingsproces, een positief gevoel, kwaliteit van leven. Een man met kanker die na ons optreden de operatiekamer inging, zei: ‘Ik ga nu anders de operatie in, optimistisch, rustig.’ Een kind dat een ruggenprik moest krijgen, maar pas door de muziek kon ontspannen. Dan denk ik: laat elk ziekenhuis beschikken over live-muziek. Dat is ons doel. Ik ben heel druk met de organisatie, donateurs en fondsen vinden, nieuwe duo's inwerken, want we kunnen het niet meer alleen.”

IK GEEF ALLES WAT IK KAN

“Soms vecht ik tegen mijn emoties, het gaat immers niet om mijn tranen. En toch, als ik tijdens het spelen geëmotioneerd raak, speel ik nóg beter: ik geef alles wat ik kan, dat verdient deze persoon. Onlangs speelden we voor een demente man, hij keek me aan met een guitige blik, zijn handen bewogen mee op de muziek. Hij voelde zich veilig. Je zag dat de muziek iets aansprak van vroeger, de ondeugende jongen die hij ooit was – en ergens dus nog ís. Dat is toch prachtig? En zo dankbaar!”

“Maak muziek. Of luister ernaar. Kruip er helemaal in! Ook goed voor je humeur: maak een fikse wandeling, flink doorstappen en je knapt bij elke stap een stukje op.”

